

og afgørelser vedrørende fredede krybdyr, padder, planter mv.

Til nr. 2 (§ 81)

Det fremgår af planlovens § 58, stk. 2, at »Formanden kan på nævnets vegne afgøre en klage efter lov om planlægning, når klagen ikke skønnes at indeholde spørgsmål af meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål«. I følge Naturklagenævnets forretningsorden kan nævnet forlange en klage forelagt til nævnets afgørelse, indtil formanden har afsendt afgørelsen i klagesagen. Det påhviler formanden at give nævnet oplysning om alle modtagne klager. De samme procedureregler vil gælde for sager efter naturbeskyttelsesloven.

Til nr. 3 (§ 83)

Ændringsforslaget er en konsekvensændring.

Til nr. 4 (§ 85)

Ændringsforslaget er en konsekvensændring.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 13)

Til § 13

ad stk. 1

Efter de gældende regler afgør Skov- og Naturstyrelsen en række klagesager, idet Naturklagenævnet kun behandler klager, der er indgivet af miljø- og energiministeren eller indeholder spørgsmål, som efter nævnets vurdering har meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål. Ændringsforslaget indebærer, at klager over amtsrådets afgørelser, der indgives til Naturklagenævnet, fremover ikke kan henvises til afgørelse i Skov- og Naturstyrelsen.

I klagesager vedrørende råstofindvinding på landbrugsejendomme forudsættes klagesagsbehandlingen efter råstofloven som hidtil koordineret med en eventuel klagesagsbehandling efter landbrugsloven.

ad stk. 2

I følge den gældende råstoflovs § 51, stk.1, skal sager om anmeldte rettigheder til indvinding af andre råstoffer end sten, sand og grus efter § 5 stk. 1, nr. 1-3, i råstofloven af 1972, behandles efter de hidtil gældende regler i 1972-loven.

Efter § 11 i bekendtgørelse nr. 916 af 18. december 1991 om ansøgninger og indberetninger om indvinding efter råstofloven og om amtsrådets kompetence til at fastsætte vilkår for anmeldte rettigheder, er

amtsrådet bemyndiget til at fastsætte vilkår for de efter 1972-loven anerkendte anmeldelser.

I henhold til bekendtgørelse nr. 217 af 21. marts 1994 om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Skov- og Naturstyrelsen, § 18, stk. 1, nr. 14, og § 25, stk.1, afgør Skov- og Naturstyrelsen endeligt klager over amtsrådets fastsættelse af vilkår for de anmeldte rettigheder. Som følge af, at Naturklagenævnet efter lovforslaget i øvrigt indsættes som eneste klagemyndighed for amtsrådets afgørelser vedrørende forekomster på land, foreslås Naturklagenævnet også indsat her. Der er i de senere år kun påklaget få afgørelser.

ad stk. 3

Ændringsforslaget er en konsekvens af de øvrige ændringer og indebærer ikke en ændret adgang til klage over miljø- og energiministerens og Skov- og Naturstyrelsens afgørelser. Dog foreslås det, at afgørelser, som ministeren træffer efter regler fastsat med hjemmel i lovens § 36, stk. 1, skal kunne påklages til Naturklagenævnet. I § 36, stk. 1, er der hjemmel til at fastsætte regler om, at tilladelser til råstofindvinding på land i visse nærmere angivne tilfælde af mere vidtrækkende betydning meddeles af ministeren. Hjemlen til at udstede sådanne regler har ikke været benyttet.

Efter lovens § 36, stk. 2, kan miljø- og energiministeren beslutte at overtage amtsrådets eller kommunalbestyrelsens beføjelser efter loven i sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver eller har større betydning. Hjemlen har ikke været benyttet. Ministerens afgørelser i sådanne sager kan som hidtil ikke påklages.

Til nr. 2 (§ 14)

Bestemmelsen i § 14, stk. 1, svarer til bestemmelser i skovloven og planloven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 3 (§ 16)

Bestemmelsen er ændret som en konsekvens af, at det nu ikke alene er amtsrådets afgørelser, der kan påklages, men at også miljø- og energiministerens afgørelser efter § 13, stk. 3, 1. pkt. kan påklages.

Til § 3

Lovens ikrafttræden er fastsat til 1. januar 1998. Klager, der er indgivet inden lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende klageregler.